

Reaktivita

Všechno, co se odehrává v tomto našem Vesmíru, je založeno za reaktivitu; pokud by něco bylo na reaktivitu nezávislé, nenáleží k tomuto Vesmíru a může do něho vstoupit jen tak, že se nějak setkává s něčím, co na ně reaguje a na co zase ono může reagovat resp. skutečně reaguje. Naším dalším krokem je rozlišení mezi tím, co se děje výhradně nezávisle na tom či ono, ale určitým jedním subjektem, a tím, co se děje pouze tak, že je k tomu zapotřebí prostřednictvím tohoto subjektu. Jinými slovy (a přesněji): to, nač určitý subjekt reaguje (nebo může reagovat), může být v nějakém ohledu a míře závislé na této reakci (na tomto reagování), a pokud je tato míra „závislosti“ (resp. ovlivnění) v nějakém směru zanedbatelná, potom můžeme (my pozorovatelé) to, nač onen subjekt reaguje, považovat za na něm (jediném, určitým) nezávislé. Což ovšem nemusí platit v případě, kdy podobně reagujících subjektů je velmi mnoho, takže ona míra „závislosti“ (resp. ovlivnění) při své „hromadnosti“ může už přestávat být zanedbatelná. Právě v takových případech se ukazuje, že zřejmě ani jednotlivý, sebemenší a „zanedbatelnější“ subjekt nemusí a vlastně nikdy nemůže být „naprosto“ zanedbatelný resp. nicotný, nulový. Docela zvláštním případem takové „hromadné“ reaktivity se pak může stát reagování mnoha podobných subjektů, při němž dochází k nějaké jejich souhře, tj. k víc nebo méně pro ono reagování na „něco“ společného významného vzájemného reagování oněch subjektů na sebe.

(Písek, 110220-2.)